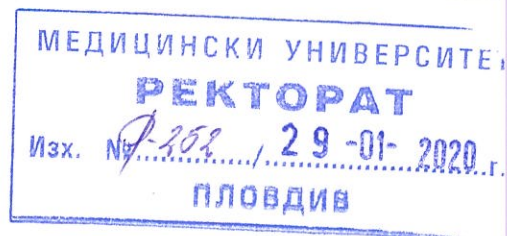
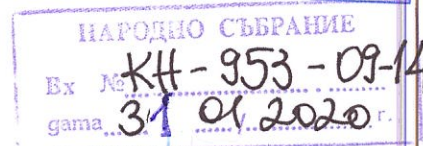

✓ ДО:
ГОСПОЖА МИЛЕНА ДАМЯНОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА КОМИСИЯТА ПО ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА

ДО:
ГОСПОДИН КРАСИМИР ВЪЛЧЕВ
МИНИСТЪР НА ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ДО:
ГОСПОДИН КИРИЛ АНАНИЕВ
МИНИСТЪР НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТАНОВИЩЕ

От проф. д-р Мариана Мурджева, дм, мзм – Ректор на Медицински университет – Пловдив

От чл. – кор. проф. д-р Стефан Костянев, дмн – Председател на Общото събрание на Медицински университет – Пловдив и Председател на Съвета на директорите на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД – Пловдив.

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за висшето образование и в частност направено предложение за създаване на нови ал. 5 и ал. 6 към чл. 90 от същия, както и на въвеждане на промени в Закона за лечебните заведения с аналогично съдържание, чрез създаване на нов § 65 от преходни и заключителни разпоредби на ЗВО.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА МИНИСТРИ,

Обезпечението на обучителния процес, провеждан от Висше училище, се осигурява от субсидия от държавния бюджет, както и от такси, заплащани от обучаващите се.

Съществена част от обучителния процес е създаване на условия за провеждането му, включващи осигуреност на преподаватели, материална база и инфраструктура, последователна политика за развитие и утвърждаване на Висшето училище, повишаване квалификацията на академичния състав и осигуряване на социални услуги за работещите.

В този смисъл средствата от държавна субсидия и такси се разходват за:

- Материална база и друга инфраструктура;
- Съвременна техника и технологии;
- Учебна литература и учебни платформи в Библиотечно – информационни центрове;
- Материална осигуреност на преподавателите и за кариерно им развитие;
- Социално – битови разходи на студенти и докторанти (стипендии, студентски столове и общежития).

Обучението в Медицинските университети съдържа теоретична част и практическа такава. Университетските болници участват основно в провеждането на практическото обучение.

За подsigуряване процеса на обучението (включително практическата му част) Медицинските университети извършват следното:

1. Сключват договори за допълнителен труд (съгласно Кодекса на труда) с лекари – преподаватели, които провеждат практическите занятия със студентите и специализантите и работят по основен трудов договор в университетски болници;
2. Създават възможности за повишаване на квалификацията и придобиване на допълнителна такава за тези лекари – преподаватели;
3. Предоставят социални услуги на гореспоменатите преподаватели – почивни бази;
4. Предоставят апаратура, която освен за научно – образователни цели, се ползва и за диагностично – лечебни такива;
5. Изграждат и поддържат инфраструктура, включваща сграден фонд и прилежащи площи като разходват средства за охрана, озеленяване, сметосъбиране и други. Сградният фонд и изградената инфраструктура се ползват и от университетските болници, работещите в тях и техни пациенти.

Основополагащият за устройството и дейността на университетите нормативен акт е Закона за висшето образование /ЗВО/, а за лечебните заведения, в това число и университетските болници – Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/.

Финансирането на университетите и за какво могат да разходват средствата си е уредено в ЗВО в глава XI. Имущество и финанси на Висшите училища, а възможните източниците на финансиране на лечебните заведения, включително такива, притежаващи право да провеждат обучение, в ЗЛЗ.

Размерът на държавната субсидия за всяко висше учебно заведение е определен в Закона за държавния бюджет и още по – конкретно в Постановление № 381 от 30.12.2019 г. за изпълнението на държавния бюджет на Република България за 2020 г. в сила от 01.01.2020 г.

Висшите училища се явяват второстепенни разпоредители с бюджетни средства, откъдето следва, че не е възможно пряко/директно да субсидират провежданото практическо обучение, осъществявано в университетски болници.

Подобно субсидиране на обучението досега не е предвидено като самостоятелен текст в ЗВО и не считаме за уместно да се включва такъв към чл. 90 от закона.

Изразяваме позиция, че Закона за лечебните заведения е съществен нормативен акт и в същия не следва да се въвеждат изменения и допълнения посредством новосъздаден параграф от преходни и заключителни разпоредби от ЗВО.

Предвид горното искане за подобно субсидиране от страна на коя да е университетска болница (държавна и/или частна) следва да се разглежда като неправомерно, а евентуален направен такъв разход – за неоснователен.

В случай на въвеждане на задължение за плащане от страна на Висше училище на 20 % от държавната му субсидия, евентуално другите събирани от него такси за обучение, би се стигнало до следното:

1. **Издаване в невъзможност да покрива своите задължения, включително по договори, сключени по реда на ЗВО, Закона за задълженията и договорите, Закона за обществените поръчки, Кодекса на труда, други, което на свой ред означава, че кое да е Висше училище ще се превърне в реален длъжник, което е крачка към провеждане на процедура по обявяване в несъстоятелност и последваща ликвидация.**
2. **Чувствително намаляване броя на университетските болници поради невъзможността им да изпълнят изискванията на Наредбата за критериите за определяне на университетски болници, до което би довело и едностранно прекратяване на действащи договори от страна на Университета с тях. Университетите ще бъдат принудени да предприемат подобна мярка, за да заплащат на по – малък брой лечебни заведения (университетски болници) за провеждане на практическото обучение.**

Такова вменяване на преки плащания към лечебни заведения, в качеството на последните на „бази за практическо обучение“, би довело до реален фалит на учебните заведения.

Приложение:

1. Копие от постъпили предложения за изменения и допълнения в ЗВО.

ПРОФ. Д-Р МАРИАНА МУРДЖЕВА, ДМ, МЗМ
Ректор на Медицински университет – Пловдив

ЧЛ. – КОР. ПРОФ. Д-Р СТЕФАН КОСТЯНЕВ, ДМН
Председател на Общото събрание на Медицински университет – Пловдив
Председател на Съвета на директорите на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД - Пловдив